

“Έλαμψε το πρόσωπο του Χριστού σαν ήλιος”

/ [Γνώμες](#)

Απόσπασμα ομιλίας του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά

Εορτάζουμε τη σεπτή μεταμόρφωση του Χριστού και ο λόγος μας είναι για το φως. Το ευαγγελικό κείμενο λέγει: “Έπειτα από έξι ημέρες παραλαμβάνει ο Ιησούς τον Πέτρο και Ιάκωβο και Ιωάννη και τους ανεβάζει ιδιαιτέρως σε υψηλό όρος και μεταμορφώθηκε εμπρός τους και έλαμψε το πρόσωπό του σαν ο ήλιος”.

Μετά από ποιά μέρα αριθμεί τις έξι;

Έπειτα από εκείνη που ο Κύριος διδάσκοντας τους μαθητές του, έλεγε ότι πρόκειται να έλθει ο Υιός του ανθρώπου μέσα στη δόξα του Πατέρα του. Δόξα του Πατρός και βασιλεία του καλεί εδώ το φως της μεταμορφώσεώς του. Αυτό εκθέτει σαφέστερα και ο ευαγγελιστής Λουκάς όταν λέγει: “πέρασαν από αυτούς τους λόγους οκτώ περίπου μέρες, τότε αφού παρέλαβε τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, ανέβηκε στο όρος για να προσευχηθεί και καθώς προσευχόταν, το είδος του προσώπου του έγινε διαφορετικό και τα ενδύματά του άστραψαν από λευκότητα”.

Πως όμως ο μεν ένας ευαγγελιστής είπε οκτώ τις ημέρες και ο άλλος μετά έξι

μερες;

Πάνω στο όρος ήσαν οκτώ και φαίνονταν έξι. Πρώτα οι τρεις απόστολοι που ανέβηκαν μαζί με τον Ιησού και είδαν εκεί να ομιλούν μαζί του και ο Μωϋσής και ο Ηλίας. Αυτοί οι έξι ήταν φανερά, αλλά συνυπήρχαν αοράτως μαζί με τον Ιησού ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα. Ο Λουκάς είπε οκτώ μέρες όχι διαφωνώντας προς εκείνον που είπε έπειτα από έξι μέρες, αλλά συμπεριλαμβάνοντας και την ημέρα κατά την οποία ειπώθηκαν οι λόγοι εκείνοι και την ημέρα που μεταμορφώθηκε ο Κύριος. Η πρόθεση “μετά” που δηλώνει την επόμενη, παραλείφθηκε από τον ευαγγελιστή Λουκά και έτσι συμφωνεί με το Ματθαίο που μιλά ότι πέρασαν οκτώ περίπου μέρες και δεν υπάρχει καμιά διαφορά. Αλλά με τη φαινομενική διαφωνία μεταξύ τους μας υποδηλώνουν και κάτι άλλο μεγάλο και μυστικό. Το μέγα θέαμα του φωτός της μεταμορφώσεως του Κυρίου είναι το μυστήριο της ογδόης μέρας, δηλαδή του μέλλοντος αιώνος, που αναφαίνεται μετά τη κατάπαυση του κόσμου που έγινε σε έξι μέρες και την υπέρβαση της αισθήσεώς μας που ενεργεί εξαδικώς. Πέντε αισθήσεις έχουμε, προστιθέμενος δε σε αυτές ο κατ’ αίσθηση προφορικός λόγος καθιστά εξαδική την ενέργεια της αισθήσεώς μας. “Υπάρχουν μερικοί εδώ που δεν θα γευθούν θάνατο μέχρι να δουν τη βασιλεία του Θεού να έχει έλθει εν δυνάμει”. Παντού είναι ο βασιλεύς του παντός, αλλά φανερώνεται με τη δύναμη του αγίου Πνεύματος, όχι σε κάθε τυχόντα, αλλά στους ευρισκομένους μαζί με το Κύριο, στους στηριγμένους στη πίστη σαν του Πέτρου, του Ιακώβου και του Ιωάννη. Όταν έφθασε λοιπόν η ογδόη μέρα ανέβηκε στο όρος να προσευχηθεί, όπως έκανε πάντα ο Κύριος και απομακρύνετο ακόμη και από τους μαθητές του. Τώρα όμως που πλησίαζε το σωτηριώδες πάθος, παρέλαβε τους τρεις που υπερείχαν από τους άλλους και μεταμορφώθηκε εμπρός τους, ενώ αυτοί έβλεπαν.

Τι σημαίνει μεταμορφώθηκε;

Άνοιξε, λέγει ο Χρυσόστομος, λίγο από τη Θεότητά του, ενώ προσευχόταν και έλαμψε σαν ήλιος. Σαν ήλιος είπε ο ευαγγελιστής για να μη νομίσουμε αισθητό αυτό το φως. Γιατί αυτό το φως είναι της Θεότητας και είναι άκτιστο. Ο Χριστός μεταμορφώθηκε, όχι προσλαμβάνοντας ό,τι δεν ήταν, αλλά φανερώνοντας στους μαθητές του ό,τι ήταν, αφού τους άνοιξε τα μάτια και από τυφλούς τους κατέστησε βλέποντας. Επομένως αυτό το φως δεν είναι αισθητό, αλλά με τη δύναμη του αγίου Πνεύματος μετασκευάσθηκαν τα μάτια τους, μεταμορφώθηκαν εκείνοι. Έλαμψε το πρόσωπο του Χριστού σαν ήλιος και τα ιμάτιά του έγιναν λευκά σαν φως, ο δε Μάρκος λέγει ότι ήταν “στιλπνά και λευκά σαν χιόνι”. Έδειξε με αυτά ποιές είναι οι στολές της δόξης που θα φορέσουν κατά τον μέλλοντα αιώνα όσοι προσεγγίσουν το Θεό. Και “ιδού, φωτεινή νεφέλη τους επεσκίασε”. Εδώ το ίδιο πράγμα είναι και φως και σκότος που από υπεροχική λαμπρότητα επισκιάζει.

Από υπερβολική λαμπρότητα ο Χριστός τώρα έμενε αόρατος από τους οφθαλμούς των αποστόλων, σαν να εισήλθε σε φωτεινή νεφέλη. Αλλά και φωνή ακούσθηκε από τη νεφέλη. “Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός στον οποίο ευδόκησα, αυτόν να ακούετε”. Είναι η ίδια φωνή που ακούσθηκε στον Ιορδάνη κατά την βάπτισή Του. Οι μαθητές τότε έπεσαν κατά πρόσωπο, όχι εξ αιτίας της φωνής, όπως λένε οι πατέρες, αλλά για τη μετατροπή και το υπερφύες του φωτός. Αυτού του φωτός μετέχουν και οι άγγελοι και οι άγιοι. Αλλά ο Πατήρ και ο Υιός έχουν αυτή τη δόξα και τη βασιλεία φυσικώς, οι δε άγιοι άγγελοι και άνθρωποι την αποκτούν κατά χάρη, δεχόμενοι από εκεί την έλλαμψη. Μαζί Του επίσης φάνηκαν και ο Μωϋσής με τον Ηλία. Ο Μωϋσής μάλιστα φάνηκε κοινωνός της θεϊκής δόξας όχι μόνο τώρα στο Θαβώριο, αλλά και τότε που τόσο πολύ δοξάσθηκε στο πρόσωπο, ώστε να μη μπορούν να ατενίσουν προς αυτόν οι υιοί του Ισραήλ. Ο Μωϋσής όμως υπέστη τη μεταμόρφωση τότε, δεν την ενήργησε, εδώ ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, είχε μόνος του τη λαμπρότητα εκείνη. Αυτό το θείο φως δίνεται με μέτρο, μεριζόμενο αμερίστως ανάλογα με την αξία των δεχομένων. Βλέπουμε ότι έλαμψαν τα ιμάτια του Χριστού, αλλά όχι και του Μωϋσή και Ηλία. Αλλά και οι ίδιοι οι μαθητές μέρος του φωτός εκείνου είδαν, μέρος δε δεν μπόρεσαν να ατενίσουν. Ο Κύριος καθημένος από τα δεξιά της μεγαλωσύνης θεοπρεπώς, αφήνει προς εμάς τούτη τη φωνή σαν από πολύ μακρυά. Όποιος θέλει να παραστεί σε αυτή τη δόξα, ας μιμήται κατά το δυνατό και ας βαδίζει τη οδό και τη πολιτεία που υπέδειξα εγώ πάνω στη γη. Αφού αποβάλουμε τους δερμάτινους χιτώνες, που λόγω της παραβάσεως έχομε ενδυθεί, τα γεώδη και σαρκικά φρονήματα, ας σταθούμε σε αγία γη, αποδεικνύοντας ο καθένας αγία τη γη του δια της αρετής και της προς το Θεό ανατάσεως, έτσι ώστε να λάβωμε παρρησία να φωτισθούμε και φωτιζόμενοι να συμβιώσουμε αιώνια προς δόξα της τρισηλίας και μοναρχικωτάτης λαμπρότητας, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Γένοιτο.

Πηγή: ΠΑΤΕΡ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ “ΓΡΗΓ.ΠΑΛΑΜΑΣ” Τομ.10